

Dumnezeu, Dătătorul Legii

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește: Evrei 12:21; Romani 7:8-13; Iov 24:14,15; Exodul 16:4-30; Evrei 8:10; 10:16; Romani 13:8-10.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci Domnul este Judecătorul nostru, Domnul este Legiutorul nostru, Domnul este Împăratul nostru: El ne mântuiește!” (Isaia 33:22)

Gândul central: Legea lui Dumnezeu face parte integrantă din Biblie, atât din Vechiul, cât și din Noul Testament. Totodată, ea este o expresie a dragostei Sale. Așadar, atunci când iubim, noi dezvăluim perfecțiunea și frumusețea Legii lui Dumnezeu.

Ca adventiști de ziua a șaptea, întâlnim adeseori ideea că Legea este transcrierea caracterului lui Dumnezeu. (Prin urmare, dacă Dumnezeu nu Se schimbă, atunci nici Legea – care descoperă caracterul Său – nu ar trebui să se schimbe.) Ce înseamnă faptul că Legea este o expresie a caracterului lui Dumnezeu?

Să presupunem că trăiești într-o țară în care cuvântul regelui este lege. (Un împărat francez a rostit odată celebrele cuvinte: „Statul sunt eu.”) Și să presupunem că regele a dat niște legi rele, represive, nedrepte, discriminatorii etc. Putem afirma în acest caz că legile date de el arată ce fel de om este el și că acestea reflectă caracterul lui?

Gândește-te la câțiva dintre cei mai răi despoți din istoria lumii. Ce ne spun legile pe care le-au dat despre ce fel de oameni erau ei?

În acest sens, legea descoperă caracterul legiutorului. Dar ce ne descoperă Legea lui Dumnezeu despre El? Dacă socotim că Legea Sa este un mijloc de protecție, dacă socotim că ea a fost adusă la existență pentru binele nostru, atunci reușim să înțelegem mai bine cum este Dumnezeu.

Săptămâna aceasta, vom studia despre Lege și despre Legiutor.

- 1. Citește câteva descrieri ale modului în care a fost dată Legea pe Sinai: Ex. 19:18,19; 20:18; Deut. 5:22 și Evr. 12:21. De ce a fost evenimentul acesta atât de înfricoșător?**

„Poporul Israel era copleșit de groază. Puterea înspăimântătoare a vorbirii lui Dumnezeu părea că întrece măsura pe care inimile tremurânde o puteau suporta. Căci, în timp ce li se prezenta marea Lege a dreptății lui Dumnezeu, ei și-au dat seama, mai bine ca niciodată până atunci, cât de ofensator este caracterul păcatului și vinovăția lor înaintea unui Dumnezeu sfânt. Ei s-au îndepărtat de munte plini de groază și de respect.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, pag. 309, 310

Există un gând impresionant în citatul de mai sus: în timp ce le este înfățișată Legea, israeliții își dau seama „ca niciodată până atunci” cât de rău este păcatul și cât de rea este vinovăția lor în ochii lui Dumnezeu.

De aceea, încă de când a fost făcut legământul lui Israel cu Dumnezeu, găsim o descoperire a Evangheliei în Lege. Legea nu a fost dată niciodată cu intenția de a fi un mijloc de mântuire, nici măcar la Sinai; dimpotrivă, scopul ei era acela de a le arăta oamenilor că au nevoie de mântuire. A fost corect ca, după ce le-a fost dată Legea, să li se dea îndrumări pentru construirea Sanctuarului, care le descoperea Planul de Mântuire. Legea trebuia să le îndrepte atenția spre jertfa de la cruce, spre nevoia lor după ispășire și răscumpărare. Așadar, nu trebuie să ne mire faptul că au tremurat când au auzit Legea, întrucât ea le arăta cât de păcătoși și de decăzuți erau.

- 2. Ce ne spune Rom. 7:8-13 despre acest adevăr esențial? Care este rolul Legii în viziunea lui Pavel? (Vezi și Ps. 119:6.)**

Într-un anumit sens, Pavel descrie aici ceea ce Ellen White scrie că s-a întâmplat la Sinai. Nu Legea lui Dumnezeu era problema, ci păcătoșii care au călcat Legea. Pavel arată că Legea este strâns legată de Evanghelie, că ea ne arată cât de păcătoși și de decăzuți suntem.

Citește Ex. 20:1-17. Tu tremuri când stai înaintea Legii? Te simți condamnat de ea? Ce simți atunci când o citești și îți compari faptele cu cerințele ei?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să poată să descrie caracterul neschimbător al lui Dumnezeu, așa cum este evidențiat în Legea Sa.

La nivelul sentimentelor: Să-i ajute pe membrii grupei să înțeleagă sentimentele trăite de Moise și de poporul Israel atunci când Dumnezeu Și-a proclamat Legea pe muntele Sinai.

La nivel practic: Grupa să accepte învățăturile Legii, care ne spun că avem nevoie de un Mântuitor, și să se bucure de această Lege, știind că ea ne protejează și ne oferă libertatea de a fi cu adevărat noi înșine în Hristos.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Imaginea caracterului lui Dumnezeu

- A. În ce sens declarațiile aparent negative ale unora dintre Cele Zece Porunci sunt în realitate exemple pozitive în legătură cu Cine este Dumnezeu și cum ne-a creat El, astfel încât să putem activa la cel mai înalt potențial al nostru?
- B. Ce putem învăța despre caracterul lui Dumnezeu din legile naturale care guvernează universul?
- C. Ce dovezi avem că Legea lui Dumnezeu era cunoscută și operațională înainte de muntele Sinai?

II. Sentimente: Importanța temerii de Dumnezeu și de Legea Sa

- A. De ce era important ca Dumnezeu să dea Legea Sa la Sinai într-un mod atât de impresionant și de cutremurător, inspirând respect și teamă sfântă printr-o asemenea manifestare a puterii Sale?
- B. Cum anume teama de Lege, în sensul potrivit al cuvântului, ne trimite la Mântuitorul?

III. Practic: Să ne bucurăm respectând Legea

- A. Care aspecte ale Legii trezesc în inima ta un simțământ de bucurie, de laudă și de iubire față de Dătătorul Legii și cum poți împărtăși această bucurie?

Rezumat: Deoarece Legea descrie modul în care trăiește Dumnezeu și arată cum dorește Dumnezeu să trăim noi, înseamnă că, atunci când Îl lășăm pe El să scrie această Lege în inimile noastre, suntem liberi să trăim cu bucurie și să fim noi înșine cu adevărat.

De regulă, atunci când începem să le vorbim despre Lege și despre Sinai, oamenii ne oferă răspunsul tipic: Cele Zece Porunci au fost date evreilor pentru prima dată la Sinai și, prin urmare, sunt o instituție evreiască sau vechi-testamentală și nu mai sunt valabile astăzi.

Dacă ar fi adevărat, atunci păcatul nu a existat înainte de Sinai, întrucât păcatul este călcarea Legii (1 Ioan 3:4)! Dar în Geneza descoperim numeroase dovezi cu privire la existența Legii lui Dumnezeu înainte de Sinai.

Geneza 1 și 2 conțin descrierea lucrurilor desăvârșite pe care le-a creat Dumnezeu. În Geneza 3, este consemnată căderea în păcat a lui Adam, iar în Geneza 4 este relatată prima crimă. De unde a știut Cain că se făcea vinovat de uciderea fratelui, dacă la momentul acela nu exista o lege care să declare că a ucide e păcat?

Dumnezeu a denunțat uciderea în legământul încheiat cu Noe după potop, cu mult timp înainte de Sinai (Gen. 9:6).

În cea mai veche carte a Bibliei, Iov, Dumnezeu laudă neprihănirea lui Iov de două ori. Ce spune El cu privire la caracterul lui Iov? (Iov 1:8; 2:3) Este evident că atunci exista deja un standard al binelui și al răului. Iov a trăit cu mult timp înaintea exodului și nici măcar nu făcea parte din poporul evreu.

3. Cum ne ajută Iov 24:14,15 să înțelegem că existau standarde clare pentru bine și pentru rău?

Când Avraam l-a mințit pe Abimelec cu privire la Sara, Dumnezeu l-a mustrat pe Avraam pentru înșelătorie. Și, deși Abimelec era împărat în Gherar și nu făcea parte din poporul ales, Dumnezeu l-a tras la răspundere pe baza aceluiași standard de puritate maritală care se găsește în Decalog și i-a poruncit să o trimită pe Sara înapoi la Avraam (vezi Gen. 20:9).

4. Ce îi spune Dumnezeu lui Isaac despre tatăl său, Avraam? Gen. 26:4,5

Geneza 26:5 este un text fascinant, deoarece în originalul ebraic apar patru cuvinte (*mshmr*, *mzvt*, *huqot* și *torot* – de la Torah, „lege”) care exprimă faptul că Avraam a ascultat. Printre poruncile, legile și orânduiri de care a ascultat Avraam se numără în mod cert și Decalogul.

La îndemnul lui Dumnezeu, Iacov s-a întors la Betel ca să construiască un altar. El a simțit atunci nevoia după o redeșteptare spirituală în familia sa. Ce le-a cerut membrilor familiei sale să facă? (Vezi Gen. 35:2,3.)

Afirmația că înainte de Sinai nu a existat nicio lege este în mod clar neîntemeiată, dacă analizăm relațiile biblice despre viața de dinainte de Sinai.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Legea lui Dumnezeu – așa cum este ea rezumată în Cele Zece Porunci și în învățăturile Domnului Isus – dă sens și scop vieții noastre și ne ajută să înțelegem mai bine natura lui Dumnezeu.

Activitate de deschidere. Dacă vi se pare potrivit, discutați în grupă despre câteva legi foarte cunoscute ale circulației – respectarea culorilor semaforului, a locurilor indicate pentru trecerea pietonilor, acordarea priorității, limitarea vitezei, interdicția de a depăși în anumite locuri etc. Discutați despre ce se întâmplă când aceste reguli nu sunt respectate. În ce sens se aseamănă aceste reguli cu Legea lui Dumnezeu? Prin ce se deosebesc? În ce fel sunt benefice regulile de circulație pentru conducătorii auto? Dar pentru pietoni? În ce fel este benefică Legea lui Dumnezeu pentru viețile noastre?

2. APROFUNDEAZĂ!

Această secțiune vă oferă ocazia să analizați rolul Legii lui Dumnezeu în dezvoltarea relației dintre Dumnezeu și oameni.

Comentariu biblic

I. Legea lui Dumnezeu înainte de Sinai

(Recitiți, în cadrul grupei, Geneza 4:3-16; 9:5,6; 26:4,5; 35:2,3; Exodul 16:23-30; Iov 24:14,15.)

Mulți dintre cei care au încercat să facă o prezentare a creștinismului au căutat să facă legătura cu simțul înăscut al ființelor omenești, când este vorba de bine și rău, de dreptate și nedreptate. De exemplu, în lucrarea clasică din secolul al XX-lea, *Mere Christianity (Creștinismul ca atare)*, C. S. Lewis descrie un fel de lege naturală, care guvernează acțiunile umane în aproape toate societățile, ceva care pare să fie înăscut în fiecare dintre noi într-o anumită măsură. Observând cele mai simple relații interumane, el afirmă: „Noi suntem intrinsec forțați să credem într-o existență reală a Binelui și a Răului.” – (Londra: Fount Paperbacks, 1977) pag. 18. Și se pare că întotdeauna a fost astfel.

Ni se spune foarte puțin despre modul în care li s-a explicat primilor oameni Legea lui Dumnezeu și realitatea existenței binelui și a răului. Dar, odată cu primul păcat, a apărut un simțământ de vinovăție care tre-

Dumnezeu nu ne arată cum le-a adus la cunoștință principiile Sale eterne oamenilor care au trăit înainte de Sinai, dar există dovezi clare că primul contact al omenirii cu preceptele Legii nu a avut loc la Sinai.

Mulți oameni, neavând cum să contrazică aceste dovezi, aduc argumentul că, la Sinai, a fost dată doar porunca Sabatului și că, prin urmare, el a fost destinat în mod exclusiv evreilor și nu se aplică în dreptul creștinilor de astăzi. Este validă această afirmație?

5. Ce ne spune Geneza 2:1-3 despre existența Sabatului înainte de Sinai?

Mai departe, în Exodul 5:1-5, Biblia ne descoperă că Moise și Aaron au avut probleme cu faraonul din cauza faptului că i-au cerut să-i elibereze pe evrei. Versetul 5 este deosebit de semnificativ.

6. Ce indiciu ni se oferă în Ex. 5:5 despre Sabat?

Întrebarea pusă de faraon: „... și mai voiți să-l faceți să-și înceteze lucrările?”, este redată în versiunea New King James astfel: „... și voi îi faceți să se odihnească din lucrul lor?” În original, întrebarea este și mai clară. Cu toate că existau mai multe cuvinte care aveau sensul de „a se odihni”, verbul folosit aici provine din cuvântul pentru „Sabat”. Iar întrebarea ar suna astfel: „Și voi îi faceți să *sabatizeze*?” Avem aici un indiciu despre realitatea odihnei Sabatului înainte de Sinai.

O dovadă concretă a existenței Sabatului înainte de Sinai apare în Exodul 16. Minunea cu mana, care a durat patruzeci de ani, a început înainte ca israeliții să ajungă la muntele Sinai.

7. Cum dovedește Ex.16:4-30 (în mod special vers. 23-30) cunoștința despre Sabatul zilei a șaptea înainte de experiența de la Sinai?

Observă ce îi spune Domnul lui Moise în versetul 28: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele?” Avem aici un indiciu clar că legile și poruncile lui Dumnezeu existau înainte de descoperirea de pe Sinai și că, printre acele porunci, se afla și cea privitoare la Sabatul zilei a șaptea. Așadar, cu toate că darea Legii pe muntele Sinai a fost un eveniment grandios, Cele Zece Porunci nu erau cu totul noi pentru oameni.

Care este experiența ta cu păzirea Sabatului? Ți place ziua de Sabat, ți displace sau ești încă nehotărât? Ce poți face pentru ca experiența ta cu Domnul să devină mai profundă și mai deplină prin darul zilei Sabatului Său?

buie să fi fost una dintre căile prin care Dumnezeu le-a vorbit despre faptul că relația dintre ei și El fusese ruptă și că acum aveau nevoie de o nouă relație.

II. Primirea Legii

(Recitiți, în cadrul grupei, Exodul 19:16-25; 20:18-21.)

Imaginează-ți că faci parte din poporul Israel, care și-a întins tabăra lângă muntele Sinai. Ai trecut prin experiența plăgilor din Egipt, a eliberării din robie și a trecerii Mării Roșii. Mănânci mană în fiecare zi. L-ai văzut pe Dumnezeu implicându-Se și acționând în favoarea poporului tău. Dar acum, Dumnezeu spune că trebuie să te pregătești să te întâlnești cu El la acest munte. Pământul se cutremură. Vezi, auzi și simți prezența lui Dumnezeu. Ești cuprins de teamă și, în același timp, de venerație. Cum ar putea acest exercițiu de imaginație să-ți schimbe concepția cu privire la Dumnezeu?

De discutat: De ce crezi că li S-a descoperit Dumnezeu israeliților în felul acesta cu acea ocazie?

Pe ce criterii crezi că alege Dumnezeu modul în care să li Se descopere oamenilor, în situațiile prezentate pe întreg parcursul Bibliei, având în vedere că li Se prezintă în moduri atât de diferite? De ce uneori El Se manifestă ca o prezență fizică măreață, iar alteori ca „un susur blând și subțire”? De ce ni S-a prezentat ca un Copilaș smerit, dar și ca un Împărat biruitor?

III. Isus a venit să întărească Legea

(Recitiți, în cadrul grupei, Matei 5:17-30, 33-48; 7:12.)

Isus a spus: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc” (Mat. 5:17). În învățăturile date poporului, El a căutat atât să confirme Legea lui Dumnezeu, cât și să lărgască înțelegerea pe care o aveau ascultătorii Săi cu privire la ea. Exemplele specifice de mai sus, luate din Predica de pe Munte, demonstrează modul în care a abordat El Legea lui Dumnezeu. A fost preocupat să scoată în evidență faptul că viața trăită aici în modul cel mai bun și în Împărăția lui Dumnezeu trebuie trăită cu o înțelegere profundă și un angajament deplin față de Legea lui Dumnezeu.

De discutat: Cum te ajută cunoștințele pe care le ai în legătură cu viața Domnului Isus și cu învățăturile Sale să înțelegi mai bine Legea lui Dumnezeu?

Existența Legii în perioada de după Sinai este rareori pusă la îndoială. Scrierile Vechiului Testament sunt pline de referiri la Lege și, deși în general aceste referiri descriu încălcarea Legii de către israeliți și pedepsele pe care ei le-au suferit în consecință, unele texte ne vorbesc despre atașamentul și despre marele respect pe care îl aveau ei față de Lege, care cuprindea nu numai Decalogul, ci și toate regulile și principiile pe care Domnul li le-a dat.

8. Ce ne spun textele următoare despre Lege? Ce atitudine au oamenii față de ea?

Is. 48:17,18 _____

Ps. 119:69-72 _____

Ps. 119:97-103 _____

Ier. 31:33 _____

Israel a iubit Legea, dar cei care înțelegeau bine rolul ei nu au considerat niciodată că ea ar fi un mijloc de mântuire. Religia evreilor a fost dintotdeauna o religie a harului, chiar dacă oamenii cădeau dintr-o extremă în alta: fie aceea a încălcării ei fățișe și ostentative, cum s-a întâmplat în perioada existenței primului templu, fie aceea a legalismului extrem, cum s-a întâmplat în timpul vieții Domnului Isus.

Totuși, de ce atâta dragoste față de Lege? Dacă prin cuvântul „Lege” înțelegem nu numai Decalogul, ci totalitatea învățăturilor din Vechiul Testament și în mod special cele din primele cinci cărți ale lui Moise, atunci vom descoperi că israeliții iubeau mesajul despre mântuire, despre har, despre răscumpărare. Ei iubeau „adevărul” așa cum le-a fost revelat și așa cum îl cunoșteau cel mai bine. Nu este vorba despre un atașament față de reguli, ci de un atașament față de principiile și îndrumările care, dacă erau respectate, le-ar fi deschis calea spre multe binecuvântări și făgăduințe, întrucât, prin ele, Dumnezeu le urmărea binele și prosperitatea.

S-a schimbat cumva situația în zilele noastre?

Gândește-te la toate binecuvântările pe care ni le-a Domnul ca popor. Cum putem trăi într-o mai mare ascultare de lumina primită?

Cum te ajută explicațiile largite oferite de Mântuitorul cu privire la unele dintre porunci să înțelegi mai bine semnificația lor pentru tine?

IV. Scrisă de Dumnezeu

(Recitiți, în cadrul grupei, Exodul 32:15,16; Ioan 8:6; Evrei 8:10; 10:16.)

Biblia, în sine, este o lucrare literară, dar nu există decât câteva exemple de situații în care Dumnezeu a scris El Însuși. Legământul – în mod tradițional considerat ca fiind Cele Zece Porunci – este un exemplu de astfel de situație. Dumnezeu a creat un punct de referință fizic la care poporul Său să se poată raporta. Este evident că, la muntele Sinai, a fost vorba mai mult despre stabilirea unei relații, a unui legământ, decât despre instituirea unui sistem legal.

Aceeași idee este reluată și în făgăduința amintită de scriitorii de mai târziu ai Bibliei, că Dumnezeu avea să scrie legile Sale în inimile copiilor Săi. Și aici este vorba mai mult despre relație și legământ, decât despre niște aspecte pur legale.

De discutat: Compară: De ce ni se spune că Dumnezeu a scris Legea Sa în piatră, dar că Isus a scris păcatele poporului în țărână (vezi Ioan 8:6)?

Ce înseamnă pentru tine să ai Legea lui Dumnezeu „scrisă în inima ta”?

3. APLICĂ!

La Sinai, când S-a întâlnit cu poporul Său de curând eliberat, Dumnezeu a fost preocupat să stabilească o relație nouă, sănătoasă și durabilă cu copiii lui Israel. Legea pe care le-a dat-o în acea ocazie nu era legată doar de stabilirea unor reguli, ci și de oficializarea unui legământ care avea să reprezinte temelia acelei relații cu ei. În același timp, procedând astfel, El Și-a descoperit caracterul, demonstrând că, în calitate de Creator și de Mântuitor, dorea doar ce era cel mai bine pentru poporul Său.

Întrebări aplicative

1. Cum i-ai explica „Legea lui Dumnezeu” cuiva care cunoaște foarte puțin sau chiar nu cunoaște nimic despre Dumnezeu?
2. Ce avantaje ar avea un necredincios care ar alege să păzească Legea lui Dumnezeu? Are sens o astfel de întrebare?
3. În ce privințe se aseamănă Legea lui Dumnezeu cu regulile unui sport sau cu legile unei națiuni? În ce privințe se deosebește?

Încă de la început, principiile cuprinse în Decalog i-au fost încredințate omenirii din dragoste, pentru a fi o binecuvântare. Când ascultăm de Lege, suntem în mare măsură protejați de ravagiile produse de păcat; când nu ascultăm, ne confruntăm cu consecințele inevitabile ale încălcării Legii. Are cineva nevoie de cunoștințe teologice ca să afle din proprie experiență cât de dureros este păcatul și care sunt consecințele lui? Cât de des ai sesizat urmările păcatului pe chipurile celor afectați de el?

În Noul Testament, poruncile lui Dumnezeu sunt prezentate în general în termeni pozitivi, elogioși. Există totuși și unele pasaje (în special în scrierile lui Pavel) adresate celor care înțelegeau greșit scopul Legii.

9. Citește Evrei 8:10 și 10:16 în context. Cum este prezentată Legea? Mai este ea relevantă sau a fost desființată?

Întâlnim adeseori oameni care încearcă să așeze Legea în opoziție cu dragostea și cu harul lui Dumnezeu, pentru a susține în felul acesta că, dacă Îl iubim pe Dumnezeu cu adevărat, nu mai avem nevoie de Lege. Este adevărat că dragostea transcende Legea, în sensul că dragostea față de Dumnezeu și față de semenii reprezintă împlinirea desăvârșită a principiilor Legii. Însă aceasta nu este o justificare pentru negarea Legii. Dimpotrivă, dragostea împlinește Legea; dragostea este Legea exprimată în cea mai pură formă a ei.

Am putea să ne gândim, de exemplu, la părțile componente ale unei mașini. Părțile mașinii nu există ca scop în sine. Ele există pentru a face ca mașina să se deplaseze dintr-un loc în altul. Ele au menirea de a face ca mașina să se miște. Pe de altă parte, mașina nu poate funcționa dacă nu are toate părțile componente. Tot la fel este și cu Legea: ea nu există ca scop în sine, ci ca mijloc de atingere a unui scop, iar scopul acesta este manifestarea dragostei față de Dumnezeu și față de semenii.

10. Cum ne ajută textele următoare să înțelegem relația dintre dragoste și Lege? Rom. 13:8-10; Gal. 5:14; Iacov 2:8; 1 Ioan 5:2,3.

Meditează mai mult la relația dintre Legea lui Dumnezeu și dragoste. Unde ne duce respectarea Legii fără dragoste? Dar dragostea fără respectarea Legii? Notează-ți ideile și prezintă-le la grupa Școlii de Sabat.

4. De ce crezi că atât de mulți dintre scriitorii Vechiului Testament au adus laude în mod special Legii lui Dumnezeu? Ar trebui să le împărtășim simțămintele? Dacă da, cum putem face acest lucru?
5. De ce a vorbit Domnul Isus atât de mult despre Legea lui Dumnezeu?
6. Cât de importantă este Legea lui Dumnezeu în Noul Testament, în general? Explică-ți răspunsul.
7. Cum poate Legea lui Dumnezeu să devină parte integrantă a vieții tale de fiecare zi?

4. ILUSTREAZĂ!

Următoarea activitate are menirea de a-i încuraja pe membrii grupei să studieze Cele Zece Porunci și modul în care se aplică ele, în diferite feluri, în viețile noastre.

Repetăți în grupă, pe rând, poruncile Decalogului.

Enunțați fiecare poruncă și arătați care aspect al caracterului lui Dumnezeu este reflectat în ea.

Ce învățăm din fiecare poruncă despre ce înseamnă o viață trăită ca un adevărat copil al lui Dumnezeu?

Cum ar arăta lumea dacă toți am împlini fiecare poruncă în parte? Cum ar arăta biserica? Cât de diferiți am fi noi?

Încurajează-i pe membrii grupei să exprime concluziile la care au ajuns.

„Cele Zece Precepte sfinte rostite de Hristos pe muntele Sinai erau descoperirea caracterului lui Dumnezeu și aduceau la cunoștința lumii faptul că El avea jurisdicție asupra întregii omeniri. Legea celei mai mari iubiri care îi poate fi înfățișată omului este glasul Dumnezeului din cer care îi vorbește sufletului, dându-i o făgăduință: «Fă așa și nu vei ajunge sub stăpânirea și controlul lui Satana.» Nu există nimic negativ în Lege, chiar dacă la prima privire pare să fie așa. Ea spune: Fă așa ca să trăiești... Domnul a dat poruncile Sale sfinte pentru ca ele să fie un zid protector în jurul ființelor create de El.” – Ellen G. White, *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pag. 53

„În lucrarea de mântuire, nu există constrângere. Nu este folosită nicio forță exterioară. Sub influența Duhului lui Dumnezeu, omul este lăsat liber să aleagă cui vrea să servească. În schimbarea care are loc atunci când omul se predă lui Hristos, se află simțământul celei mai înalte libertăți. [...] E adevărat, nu avem putere să ne eliberăm de sub stăpânirea lui Satana, dar, când dorim să fim eliberați din păcat și, în marea noastră nevoie, strigăm după o putere din afară și mai presus de noi, puterile noastre sunt îmbibate cu energia divină a Duhului Sfânt și ele ascultă de poruncile lui Dumnezeu, împlinind astfel voința Sa.

Singura condiție prin care este posibilă libertatea omului este aceea de a deveni una cu Hristos. «Adevărul vă va face slobozi» și Hristos este adevărul. [...] Legea divină față de care suntem aduși în supunere este «legea slobozeniei» (Iacov 2,12). – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 466

Întrebări pentru discuție

- Discutați întrebările din secțiunea de joi. Cum este păzirea Legii fără dragoste? Cum se manifestă? Cum este dragostea fără păzirea Legii? Mai poate fi considerată dragoste? Pot exista una fără cealaltă?
- Cum descoperă Legea caracterul Legiuitorului? Cum ni-L înfățișează?
- Ce vrea să spună Ellen White când afirmă că Legea este o „lege a slobozeniei”? Se poate pune semnul egal între păzirea Legii și libertate?
- Ce exemple găsim în jurul nostru cu privire la consecințele călcării Legii lui Dumnezeu? Ce ne spun despre importanța Legii și despre valoabilitatea ei neîntreruptă?

Rezumat: Legea lui Dumnezeu este o expresie a iubirii Sale, iar atunci când iubim așa cum ne iubește Dumnezeu, vom dezvălui cu adevărat Legea în toată frumusețea și puterea ei.

Hotărât să slujească

Familia lui Eggie nu este religioasă, dar când o colegă de liceu a invitat-o la biserică, ea a acceptat. Știa că părinții nu se vor supăra, pentru că mama îi spusese că închinarea la Dumnezeu este un lucru bun.

Biserica prietenei ei era compusă din douăzeci, treizeci de membri care se întâlneau în Sabat. Majoritatea erau tineri, iar lui Eggie îi plăcea serviciul religios pe care îl țineau aceștia. Eggie a invitat-o și pe sora ei mai mică la biserică. În final, amândouă s-au botezat.

Eggie terminase liceul și se gândea să studieze pentru a deveni profesoară. Dar sora ei mai mare studia deja la universitate, iar părinții nu-și puteau permite să plătească pentru amândouă în același timp. Dezamăgită, Eggie s-a angajat chelneriță și a economisit bani pentru studii.

Apoi, Eggie a ajutat la formarea unui grup de studii biblice la o altă familie. Membrii bisericii au văzut abilitățile ei de lider și au ajutat-o să obțină o bursă.

Ea a găsit în biserică o familie care a ajutat-o să crească spiritual. Acum, Eggie le predă copiilor de la biserică și speră ca atunci când se va deschide o școală adventistă în Mongolia să poată preda acolo. Între timp, ea îi încurajează pe alți tineri adventiști să stea lângă Dumnezeu și să trăiască adevărurile pe care le prețuiesc.

În căminul unde locuiește, Eggie vorbește cu colegile despre credința ei. „Prietenii mei vor să știe în ce anume cred eu”, spune ea. „Eu le dau cărți despre credința mea și broșuri cu studiile Școlii de Sabat. Îi invit la biserică și ne bucurăm împreună de Isus.”

Eggie se roagă pentru sora ei mai mică. Ea lucrează ca misionar voluntar, în timp ce își așteaptă rândul să meargă la facultate. „Dumnezeu ne conduce, iar noi ne bucurăm să lucrăm cu El pentru a-i conduce și pe alții la Isus”, spune Eggie.

Mongolia este un câmp misionar mic, dar în creștere, care se bazează pe darurile noastre pentru a ajuta la creșterea bisericii. Vă mulțumim pentru că vă faceți partea în această slujire importantă.

Enkhchimeg Enkhbaatar, lucrător în Misiunea Mongolă.